

та избиха всички младенци въ Витлеемъ и въ всичкитѣ му прѣдѣли, отъ двѣ години и на-
долу, споредъ врѣмето, което бѣ точно узналъ
отъ мъдрецитѣ.

17. Тогава се сбждна реченото отъ про-
рокъ Иеремия, който казва:

18. гласъ бѣ чутъ въ Рѣма, плачъ и ри-
дание, и писъкъ голѣмъ; Рахиль плачеше за
дѣцата си, и не искаше да се утѣши, защото
ги нѣма.

19. А слѣдъ смъртъта на Ирода, ето ан-
гелъ Господень се явява на сънъ Иосифу въ
Египетъ

20. и казва: стани, вземи Младенеца и
майка Му и иди въ земята Израилева, защото
умрѣха ония, които искаха душата на Мла-
денеца.

21. Той стана, взе Младенеца и майка Му
и отиде въ земята Израилева.

22. А като чу, че въ Иудея царува Архелай,
наместо баша си Ирода, уплаши се да иде
тамъ; но, като получи откровение на сънъ,
отиде въ прѣдѣлитѣ Галилейски,

23. и като дойдѣ, засели се въ единъ
градъ, наричанъ Назаретъ, за да се сбждне
казаното чрѣзъ пророцитѣ, че Той ще се
нарекче Назорей.

ГЛАВА 3.

Въ ония дни дохожда Иоаннъ Кръстителъ
и проповѣдва въ Иудейската пустиня.

2. и казва: покайте се, защото се
приближи Царство Небесно.

(18) Иерем. 31, 15. (23) Сжд. 13, 5. Исаия 11, 1—2. —
Гл. 3. (1) Марк. 1, 4. Лук. 3, 3. Иоан. 1, 28. Дѣян. 13, 24.